

Öner Bağçeci

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.06.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

akşam, dilinizde hüzün bozması bir efkar
aşkı, yoldan çıkmış bir yosma daha iyi bilir oldu
beni büyüten acı sizde böyle mutlu durdukça
elinizden selamsız geçemedim işte
kalsam geceyi sizden bilirim şimdi
geçtim sizden geceye, zifiri kalan ben oldum
ey ses! çağırma gelemedim işte.
yolcu olmayan, beni daha iyi bilir oldu

Nisan 2000

Öner Bağçeci

Ardından

aydan, güneşten, yada bilcümle senden
ne geldiyse dilime
görünüp kaçtılar. sanki kaçaktılar.
sütten kesilen gündüz,
aynada akşamı gördü.
yazmak kangirendi. nasılda aktı içime.

şimdi şu vapurun benden farkımı kaldı.
gitti deniz oldu. sinemde izi kaldı.
bırakın bir çay bahçesinde otursun,
beklesin zaman beni.
kağıttan o martı
çığlık çığığa boşlukta kaldı.

sen, çarkına yandığım vapur,
çıkma karaya denizinde dur.
ama ellerim emekçi,
yüreğim çingene ise
geldiğinde, limana üç kere vur.

Öner Bağçeci

Bakışma

Gözde bulut.
Birazdan şimşek çakar.
Kalbim harman yeri
Öyle telaşe.
ve ilk damla düşer.
Ateşe.

18 Temmuz 2018

Öner Bağçeci

Bi Dur

Hergele bir hayatın
beyhudesinde çırpınan
yarım ağız bir yaşamak.
ve artık gökdelen gölgesi bu kent
kimvurduya gitmiş mavisi, yeşili
ve bu kalabalık bu yalnızlık
ve ağız dolusu merhamet kusanlar
en çok birbirlerini boğazlarken
ve tükenmesi gereken
günde bilmem kaç bin sözcükleriniz
ve evet sözcükleriniz
şimdi boynumdailmek.
Özür dilerim kızım
Özür dilerim oğlum
Yorulдум
Suskunluk satmaktan
Yorulдум
Gele atmaktan

31 ocak 2015

Öner Bağçeci

Dargın

telefon çaldı. Keşke zil mi çalsaydı?
belki bir harf getirirdi çocuklar.
bende kalmadı. lal gibiyim.
olursa boynuna dizilsin sözcükler.

darıldım ve öyle çok sustum ki geceye
artık ne ses, ne dilimde bir söz yanar.
kendisini taşıyan tabut gibiyim.
şimdi nereye gelirse gelsin bahar.

(17 Mart 2004)

Öner Bağçeci

Gel

Karıma...

Söyle bu şarkıyı, rüzgarını al da bi meşenin
Gel, düşün, izin ver ayaklarına
Gecelisın, de ki sevdadır bu yol
De ki mutluluk serindir. Örtün.
Yeşil elbiseli çocuk; gözlerin
Büyüyorsa gel. söyle bu şarkıyı...

Rüyandan kaldırma uykunu
Yüreğın daha gurbete alışacak
Şu bakışından içime bir ceylan düştüğünde
İşte bu ceylan,
Feleğın kalburundan su içtiğında
Uyanma gel.Söyle bu şarkıyı...

De ki, ya altının gümüşe
Ya tenin yangına karışacak
Sevgilim, al bu şiiri
'Kanıma karışacak'...

Öner Bağçeci

Kırkdört

Yalnızca türkülerle sağalan
bir ağrı koyuyorum saksıya
Saksı onu çiçek sanıyor. Bu iyi.
Oradan bir yangın çıkarmayı deniyorum
Sudan çeperlerinize çarpıyor.
Söndükçe iyileşiyor yangın.
Çiçek büyüyor. Saksı ağrıyor.

Tam 44 yıl yaşadım. 44 santim sanki.
Bundan sonrası çarpı 2 en fazla
Bir cetvel boyunu bulmuyor
Fakat başı sonu iki düşman ülke
Nasıl da birbirini bombalıyor
Ve milim sapmıyor kuşak çatışması.
Biri saksı biri çiçek oluyor.

4 Mar. 15 mesaideyken

Öner Bağçeci

Kızıma

Aç kanatlarını. Sıra sende
Uçtuğun bağ, bahçe olsun
Gittiğin yer hasret bizde

Uç kendinden. Kendine dön
Könup göçtüğün bahar olsun
Gerisi kuş gözünden Nazra

Yele koy söz yolla. El salla
ki "İzmir'in kavakları" salınsın
İstanbul'da bir boşluk: Feride

02.10.2024

Öner Bağçeci

Şimdilerde

İçimdeki efkar da yoruldu.
Tüyü bitmemiş imgelerimin
hepsi orada boğuldu.

İskeletimi ayakta tutan
yazılmış şiirlerdir.
Yok nefes aldığım.
İki çocuğum iki ciğerimdir.

Arada bir gözüme değse de
Karımın suladığı orkide
Gözlerim de boşlukta bozuldu.

Benliğim akvaryumdaki balık gibi
Yediği naneler midesinde görünen.
Bense yalancı bir okyanus şairi.

2020

Öner Bağçeci

Yağsaydın,Susmasaydın

Payındaki cehennemi suya çekebilseydin,
Ayrılığı alınterine sayardın
Ve yetişebilirdin giderken kendine.
Ama artık bilirsin ki keşkeydi.
Keşke hayatı çıkartsaydın,
Bütün sonrasına eşittirlerin.

Sohbeti kavgaya bilendin.
Mutlaka birini çağıracaktın duldana.
Hatırlar mısın, ne güzel 'dostum' derdin,
Koynunda yatana-çocukluğuna.
Baş harfini kazıdın en sote ağaca.
Sonra adı kanadı gövdende,
Daldan aşağı bahar bildin.

İntihar söz olunca sen ölendin.
Bir turna süzüldü göğe görseydin.
Tavlaya misafir gelse, yanında şiir,
Söze bulanırdın. Acırdın yağmura bile.
Sonra zar atardın,
Bütün kapıları kapamaya dair.
Kışa bir mektup yazdın,
Mektubundan önce gittin.

27 Ekim 1999

Öner Bağçeci

Yarın Ağrısı

bazen,
çürütülmüş bir ağrıdan,
tespih çekiyorum.
tane-tane, günlerimi birbirine vurarak.
yarın çoğalır sanıyorum ki her biri,
akşamdan kalma günaydın gibi başlıyor.
kim bu alaca karanlık.
daralıyor ruhum. delirecek.

bazen,
yüreğimi darbuka yapıp,
dolaşıyorum sokaklarda.
zılgıttan duvarlar yırtılmaz ki.
susuyorum, üşüyorum,
dövüyorum biraz daha yüreğimi.
cambazın ayak yarası gibi,
sızlıyor parmaklarım. sızlayacak.

bazen,
bir kale kuruyorum kendime,
seyrediyorum kentinizi.
görünmez olmuş sizden.
bilmem ıslak bir mendille,
silen çıkar mı sizi bu kentten.
bazen mimarını asar
kale burçlarından. asacak.

05 Kasım 2000 Pazar

Öner Bağçeci

Yaşamak

Biraz da
bize kalsa
olmaz mı
ki
kiraz mevsimi
kadar
az
yaşamak.

11 Aralık 2017

Öner Bağçeci